

Kære Anette Laigaard, kopi Johnny Petersen

Som Pårørenderåd for beboere på Musvågevej 24, henvender vi os hermed til dig.

Som du måske er bekendt med, så har Musvågevej siden etableringen "levet" et omtumlet liv. Fra en entusiastisk start med stort fokus på beboerne og deres individuelle behov over nedskæringer med personaleflugt, stort fravær og videre til udskiftning af lederen på Bostedet samtidig med dårlig økonomi og budgetoverskridelser (med efterfølgende krav om besparelser). I begyndelsen af 2009 kom der bl.a. en ny ledelsesstruktur, tilsyneladende styr på økonomien og helt frem til sommerferien så vi en række gode tiltag fra ledelse og medarbejdere der klart viste at vi endelig var på vej i den rigtige retning. Efter sommerferien var det slut p.g.a. nye krav om reduktion i økonomien.

Vi er som pårørende på Musvågevej ved stille og roligt at køre træt. Vi ser konsekvenser som er så tæt på omsorgssvigt som man kunne komme. Der er pårørende der er seriøst bekymrede for at vi skal have DEN alvorlige hændelse der skal vække forvaltning og politikere før vi får acceptabel forhold. Som pårørenderåd finder vi naturligvis dette helt uacceptabelt, og vil med denne henvendelse gøre opmærksom på forholdene.

Lad os komme med nogle synspunkter, eksempler, holdninger og følelser på det vi oplever:

Værdiskredet

Vi er i et samfund med kraftig udvikling i de værdinormer vi tidligere har levet efter. Om dette generelt er positivt eller negativt er en individuel vurdering alt efter politisk ståsted, så det skal vi afholde os fra at kommentere. Det vi kan se på er vort eget område der dækker de svageste borgere i kommunen. Vi som pårørende må i dag acceptere forhold som for mange af os kunne have betydet at vi havde sagt nej tak til kommunens tilbud – havde vi vist at man ville udsætte vore nærmeste for det vi oplever i dag. Et eksempel som vi har søgt svar på: Hvem tager ansvaret for at man bemander en etage lørdag-søndag med 2 vagter til at tage sig af 8 beboere hvoraf 2 er rimelig selvhjulpne, 3 tunge kørestolsbrugere (hvoraf den ene for at få et rimeligt liv burde have egen ressource) og 3 med bl.a. svære kommunikationsproblemer. At der ingen aktiviteter foregår er selvforklarende, at alle ikke kan komme op og komme i seng på rimelige tidspunkter er selvforklarende. Om det også er uansvarligt vil vi lade op til andre der beslutter denne bemanning om at vurdere. Som pårørende er det helt galt, at kommunen behandler sine svageste på denne måde.

Økonomien

Går vi ikke ret langt tilbage i tiden var det (i hvert fald principielt) en vurdering af den enkelte borgers behov der dannede grundlag for fordelingen af ressourcerne. Ikke at der var ubegrænset tilfredshed med denne model i det det fortsat var en fordeling af budgettet der fandt sted – ikke en opsummering af den enkeltes behov hvilket vel er den optimale model. Modellen gav mulighed for en vis fleksibilitet hvis den enkelte borgers situation ændrede sig indenfor en periode (enten fysisk eller psykisk) og der kunne tilføres nødvendige ressourcer. Dagens model er udmelding af et total budget der for en hver pris skal overholdes uden mulighed for at justere under vejs. Vi har for nylig set et aktuelt eksempel hvor vi på Musvågevej havde en beboer med et akut behov for (mange) ekstra ressourcer over en længere periode. Resultatet var

en nedskæring andre steder i huset. Ikke fordi der var mulighed for det men fordi budgettet skulle holdes for enhver pris. DET ER HELT UACCEPTABET AT DEN ENKELTE BORGERS BEHOV FOR ET GODT LIV IKKE INDGÅR I DEN MÅDE RESSOURCERNE ANVENDES PÅ. Niveauet for et godt liv er i sidste ende et politisk spørgsmål, men et godt råd kunne være at man blot måler dette op mod sine egne krav og så se på om tilbuddet til de svært handicappede i kommunen opfylder disse. Resultatet giver sig selv hvis man har et minimum af indsigt.

En anden tanke omkring økonomien. Hvis vi glemmer alt om beboerne, omsorg, aktiviteter, rimelige krav på et godt liv etc. men ser på det rent økonomisk, så har vi nogle erfaringer gennem de sidste år der viser at en rimelig bemanning i ret antal og uddannelse giver tilfredse medarbejdere, lavt sygefravær og stor fleksibilitet hvilket indebærer lav udskiftning, lavt vikarforbrug m.m. En for lav bemanning fungerer stik modsat - med stor udskiftning, højt sygefravær (vi var på et tidspunkt oppe på ca 30% på Musvågevej), overforbrug af vikarer, svært ved at få velkvalificerede medarbejdere etc etc. Udover at den rette bemanning giver nogle klare omsorgs –og pædagogiske gevinster er det også vor påstand at der ikke er væsentlig forskel på total økonomien i de to måder at anskue tingene på. Det kræver blot at man tager hensyn til den enkelte borgers eller bosteds behov frem for for enhver pris at fastholde et politisk/administrativt budget.

Vi ser nu allerede tegn på at denne negative spiral er ved at gå i gang igen og spørger bare. HVORFOR LÆRER MAN IKKE AF FORTIDEN – DET KOSTER IKKE MERE I DET LANGE LØB !

Nu håber vi at denne henvendelse vil blive modtaget i den ånd den er skrevet. Vi **var** inde i en positiv udvikling efter nogle dårlige år – vi har en lokal ledelse der **VIL** det rigtige – vi har nogle medarbejdere der **KAN** hvis de får de rigtige funktionsbetingelser men vi får udmeldt en økonomi der er lavet som et regnestykke på et skrivebord uden at den udmeldende myndighed har forholdt sig til om det er forsvarligt med udgangspunkt i beboernes behov.

Det er ikke gået helt galt endnu, men er der blot endnu nogle få medarbejdere der giver op, starter vi den dårlige spiral som ender som beskrevet overfor. Det er ikke noget der behøver dokumentation – vi har været der før. Vi er på et møde den 19. oktober blevet præsenteret for de reviderede planer/ideer for 2010, og de er efter vor mening fortsat ikke tilstrækkelige. Efter bedste overvisning mangler der fortsat et beløb i en størrelsesorden 3-4 mkr for at opnå et forsvarligt niveau.

Og grundlæggende tror vi på at politikere, forvaltning og pårørende har samme mål, nemlig at give gode rammer for et godt liv for de svageste borgere i kommunen. Det giver vi dem bare ikke lige nu.

Vi ser frem til dine kommentarer – om muligt gerne inden 2. november hvor der er indkaldt til et stort pårørendemøde på musvågevej.

Med venlig hilsen

Lene Hegner, formand for pårørenderådet

Kopi: Socialudvalget i Københavns Kommune samt de politikere der deltager i valgmødet den 26. Oktober omkring handicapområdet i kommunen.